Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

12 februarie 2026*

„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa – Cerere de emitere a unei somații – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa reprezentării reclamantului – Lipsa îndreptării neregularității – Inadmisibilitate vădită”

În cauza T-404/25,

Miguel Ángel Navarro Fernández, cu domiciliul în Madrid (Spania), reprezentat de el însuși,

reclamant,

împotriva

Parlamentului European,

pârât,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din doamna P. Škvařilová-Pelzl (raportoare), președintă, domnul I. Nõmm și doamna R. Pezzuto, judecători,

grefier: domnul V. Di Bucci,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

dă prezenta

Ordonanță

1 Prin acțiunea întemeiată în esență pe articolele 265, 278 și 279 TFUE, reclamantul, domnul Miguel Ángel Navarro Fernández, solicită Tribunalului, în primul rând, constatarea faptului că Parlamentul European s-a abținut în mod nelegal să oblige Comisia Europeană să inițieze o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Regatului Spaniei ca urmare a degradării continue a rețelei Natura 2000 la Arganda del Rey (Spania), în al doilea rând, obligarea Parlamentului să acționeze într-un termen maxim de o lună, transmițând dosarul Comisiei sau, în subsidiar, introducând el însuși o acțiune în constatarea abținerii de a acționa împotriva acesteia, în al treilea rând, obligarea Comisiei să efectueze o inspecție la fața locului, în al patrulea rând,

* Limba de procedură: spaniola.

obligarea acesteia din urmă să invite Regatul Spaniei să adopte, în mod urgent și imediat, măsuri de protecție fizică în favoarea sa și a familiei sale și, în al cincilea rând, adoptarea unor măsuri provizorii.

În drept

2 Potrivit articolului 126 din Regulamentul de procedură, atunci când o acțiune este în mod vădit inadmisibilă, Tribunalul poate oricând să decidă, la propunerea judecătorului raportor, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

3 În speță, Tribunalul se consideră suficient de lămurit de înscrisurile de la dosar și decide, în temeiul articolului 126 din Regulamentul de procedură, să se pronunțe fără continuarea procedurii.

4 Trebuie amintit că articolul 19 al treilea și al patrulea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 53 din acest statut, prevede două condiții distincte și cumulative în ceea ce privește reprezentarea în fața instanțelor Uniunii Europene a părților care nu sunt vizate de primul și de al doilea paragraf ale articolului 19 din statutul menționat, denumite părți „neprivilegiate”. Potrivit primei condiții, care este prevăzută la articolul 19 al treilea paragraf din statutul menționat, aceste părți trebuie să fie „reprezentate de un avocat”. Potrivit celei de a doua condiții, care este prevăzută la articolul 19 al patrulea paragraf din același statut, numai un avocat autorizat să practice în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European (SEE) poate reprezenta sau asista o parte în fața instanțelor Uniunii [Hotărârea din 4 septembrie 2025, Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, punctul 49, și Ordonanța din 30 octombrie 2025, Arasteh/Comisia, C-590/25 P(R), nepublicată, EU:C:2025:861, punctul 10].

5 Reiese din jurisprudența Curții că prima condiție cumulativă, prevăzută la articolul 19 al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, care constă în obligația părților neprivilegiate de a fi „reprezentate de un avocat”, impune printre altele părților neprivilegiate o interdicție privind „autoreprezentarea” în fața instanțelor Uniunii, altfel spus aceste părți nu pot în niciun caz să se reprezinte pe ele însele [Hotărârea din 4 septembrie 2025, Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, punctele 58 și 59; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 30 octombrie 2025, Arasteh/Comisia, C-590/25 P(R), nepublicată, EU:C:2025:861, punctul 11].

6 Întrucât nicio derogare sau excepție de la această interdicție nu este prevăzută de Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene sau de Regulamentul de procedură al Curții sau al Tribunalului, depunerea unei cereri introductive semnate de reclamantul însuși nu poate fi în niciun caz suficientă pentru introducerea unei acțiuni în fața instanțelor Uniunii, chiar dacă reclamantul este un avocat autorizat să pledeze în fața unei instanțe naționale [a se vedea Hotărârea din 4 septembrie 2025, Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, punctul 60 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 30 octombrie 2025, Arasteh/Comisia, C-590/25 P(R), nepublicată, EU:C:2025:861, punctul 11].

7 În speță, chiar dacă reclamantul se prevalează de calitatea sa de avocat autorizat să pledeze în fața instanțelor spaniole, este necesar să se constate că acesta a introdus acțiunea numai sub semnătura sa.

8 Totuși, reiese de asemenea din jurisprudență că, având în vedere gravitatea consecințelor care decurg dintr-o încălcare a articolului 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene în ceea ce îl privește pe reclamant, și anume declararea iremediabilă a inadmisibilității acțiunii sale, și în lipsa unor indicații exprese contrare care figurează în Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și în Regulamentul de procedură, Tribunalul trebuie, în cazul în care apreciază că interdicția „autoreprezentării” în fața sa nu este respectată și înainte de a constata inadmisibilitatea acțiunii, să invite reclamantul să desemneze un nou avocat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2025, Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, punctele 75-79 și jurisprudența citată).

9 În speță, la 21 octombrie 2025, grefa Tribunalului a adresat reclamantului o primă cerere de îndreptare a neregularității cererii introductive având ca obiect desemnarea unui nou reprezentant, în conformitate cu cerințele articolului 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. Acesta a răspuns la cerere printr-o scrisoare care nu desemna un reprezentant, ci preciza că acționa el însuși. La 20 noiembrie 2025, președinta Camerei a șasea a decis să nu depună această scrisoare la dosar.

10 În aceeași zi, grefa Tribunalului a adresat reclamantului o a doua cerere de îndreptare a neregularității cererii introductive având același obiect precum cea anterioară. Acesta nu a răspuns la cerere.

11 În lipsa îndreptării neregularității în termenele stabilite, acțiunea trebuie să fie respinsă ca vădit inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

12 Prezenta ordonanță fiind adoptată înainte de comunicarea cererii introductive către Parlament și înainte ca acesta să fi putut efectua cheltuieli de judecată, este suficient să se decidă că reclamantul va suporta propriile cheltuieli de judecată, în conformitate cu articolul 133 din Regulamentul de procedură.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

dispune:

1) Respinge acțiunea ca fiind vădit inadmisibilă.

2) Domnul Miguel Ángel Navarro Fernández va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Luxemburg, 12 februarie 2026.

Grefier
V. Di Bucci

Președintă
P. Škvařilová-Pelzl